

Ferdynand Rymarz

Wspomnienia : adwokat Stefan Wacław Sikorski

Palestra 34/1(385), 66-68

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stefan Korboński odznaczony był orderem *Virtuti Militari*, Medalem za wojnę dwudziestego roku, Krzyżem za udział w trzecim powstaniu śląskim, Krzyżem Armii Krajowej, Medalem za wojnę 1939—1945, Medalem: Sprawiedliwy między Narodami Świata (za ratowanie Żydów w czasie wojny). Jego m.in. zasługą była szeroka propaganda na rzecz niesienia pomocy członkom uciśnionego Narodu Żydowskiego.

Adwokat Stefan Korboński był człowiekiem niezwykle prostym, naturalnym, koleżeńskim. Nigdy nie mówił o swoich osiągnięciach. Wśród kolegów z PSL-u cieszył się ogromnym autorytetem, ale zjednywał sobie wszystkich przez swoją skromność. Do końca był lewicowcem, ale ponad wszystko był Polakiem.

Jest wielkim zaszczytem dla adwokatury, że tej miary człowiek był adwokatem, członkiem Warszawskiej Izby Adwokackiej. Zawsze uważał się za adwokata i często to podkreślał. Był to ostatni z wielkich polskich działaczy okupacyjnych, ostatni żyjący z organizatorów polskiego podziemia i ostatni jego szef.

Zmarł w Stanach Zjednoczonych dwudziestego trzeciego kwietnia 1989 roku.

Był żołnierzem, politykiem, pisarzem, adwokatem.

2.

FERDYNAND RYMARZ

ADWOKAT STEFAN WACŁAW SIKORSKI

W daninie krwi i życia, jaką w ogromnej skali złożyła adwokatura polska podczas II wojny światowej, poczesne miejsce zajęli również adwokaci, czynnie zaangażowani w konspiracji i walkę z okupantem. Jednym z nich był adw. Stefan Sikorski z Lublina, żołnierz Września 1939 r., ranny w czasie walk, a następnie podczas okupacji współtwórca tajnych organizacji o charakterze społeczno-wojskowym, żołnierz ZWZ-AK, aresztowany i rozstrzelany przez Niemców w 1944 r.

Stefan Sikorski urodził się 20 sierpnia 1905 r. w Piotrkowie Trybunalskim w rodzinie Wacława i Marianny z Papińskich małż. Sikorskich. Ojciec jego trudnił się początkowo rolnictwem, później był właścicielem domu z ogrodem w Piotrkowie. Po ukończeniu w 1925 r. gimnazjum w Piotrkowie Trybunalskim Stefan Sikorski zapisał się na Wydział Prawa Uniwersytetu Lubelskiego (późniejszy KUL), natomiast dyplom magistra prawa uzyskał 21 grudnia 1929 r. w Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. W okresie studiów uniwersyteckich pracował w szefostwie artylerii jako urzędnik cywilny oraz w charakterze instruktora Związku Młodzieży Wiejskiej w Lublinie. Zaowocowało to w jego późniejszym życiu stałymi zainteresowaniami sprawami wojska i ruchu ludowego.

W 1929 r. Stefan Sikorski zawarł związek małżeński z Anną Magierską, stałą mieszkanką Lublina, i w tym samym czasie rozpoczął pracę na stanowisku sekretarza i inspektora oświaty Wojewódzkiego Towarzystwa Organizacji i Kótek Rolniczych w Lublinie, a później sekretarza Wojewódzkiego Urzędu Rozjemczego w Lublinie. W organizacji młodzieżowej doszedł z czasem do stanowiska prezesa Zarządu Wojewódzkiego ZMW „Siew” w Lublinie. Był nadto działaczem PSL „Wyzwolenie” na Lubelszczyźnie.

W latach 1930—1932 odbył etatową aplikację sądową w Lublinie, a po jej ukończeniu w lutym 1933 r., został mianowany asesorem z powierzeniem mu obowiązków sędziego śledczego w Lublinie. W latach 1931—1932 odbył służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Śremie w woj. poznańskim oraz w 8 pułku Piechoty Legionowej w Lublinie, kończąc ją w stopniu podchorążego rezerwy. W styczniu 1934 r. został wpisany na listę aplikantów adwokackich Izby Adwokackiej w Lublinie. Aplikację odbywał pod patronatem adw. Lucjana Mikkety. Egzamin adwokacki złożył w październiku 1937 r. przed Komisją Egzaminacyjną, kierowaną przez dziekana Stanisława Jerzego Kalinowskiego. Dnia 24 października 1937 r. uzyskał wpis na listę adwokatów z siedzibą w Lublinie. Praktykę zawodową wykonywał jedynie przez dwa lata, tj. do chwili wybuchu II wojny światowej.

Zmobilizowany do armii, został ranny w kampanii wrześniowej. Po zajęciu kraju przez okupantów niemal natychmiast włączył się w nurt pracy konspiracyjnej. Wspólnie z sędzią Sądu Apelacyjnego w Lublinie Stefanem Lełkiem-Sową, senatorem RP i przewodniczącym Związku Peowiaków w Lublinie, na mocy pełnomocnictw, jakie otrzymał w dniu 21 września 1939 r. Lelek-Sowa od dowódcy Armii „Lublin” gen. Tadeusza L. Piskora, adw. Stefan Sikorski przystąpił do konspiracyjnego organizowania terenu. W dniu 27 września 1939 r. ci dwaj prawnicy wspólnie z innymi działaczami niepodległościowymi, wśród których był także notariusz i późniejszy adwokat Julian Borkowski, przekształcili swój związek konspiracyjny w kierownictwo „Organizacja Orła Białego Okręgu Lubelskiego”. Było to chronologicznie pierwsze, tajne stowarzyszenie społeczno-wojskowe w kraju. Organizacja Orła Białego była w okresie wojny kontynuatką przedwojennego Związku Strzeleckiego, a poprzedniczką Służby Zwycięstwu Polski oraz Związku Walki Zbrojnej i Armii Krajowej. Przewodniczącym Zarządu Okręgu Lubelskiego Organizacji Orła Białego był sędzia Stefan Lelek-Sowa („Stefan”), jego pierwszym zastępcą — mjr Jan Kanty Lasota („Kanty”), drugim zastępcą d/s organizacyjnych — adw. Stefan Sikorski („Skiba”), a trzecim zastępcą d/s nadzoru gospodarczego i sądów honorowych — notariusz Julian Borkowski („Chmura”).

Niezależnie od działalności w Organizacji Orła Białego adw. Stefan Sikorski był ponadto współorganizatorem Chłopskiej Organizacji Wolności „Ractawice” na Lubelszczyźnie. Na potrzeby

konspiracji używał w różnych okresach pseudonimów: „Skiba”, „Okoń”, „Smoła”.

Po aresztowaniu w dniu 29 marca 1940 r. sędziego Stefana Lelka-Sowy i rozstrzelaniu go przez Niemców (wraz z córką Hali-
ną Łelkówną) w dniu 29 czerwca 1940 r., adw. Stefan Sikorski, zagrożony na terenie Lublina, został przez swoje zwierzchnie władze przerzucony do Krakowa. Od 1941 r. w stopniu por. rez. Stefan Sikorski był szefem Wydziału I (organizacyjnego) Komendy Okręgu Kraków ZWZ-AK. Aresztowany przez Niemców 25 marca 1944 r., został rozstrzelany przez nich w Krakowie 27 maja 1944 r.

Źródła: Akta osobowe adw. Stefana Sikorskiego na 468/1937 — ORA w Lublinie; K. Caban, Z. Mańkowski: Związek Walki Zbrojnej i Armia Krajowa w okręgu lubelskim, t. I, Lublin 1971 r.; J. Markiewicz: Walka i męczeństwo adwokatów (...), PAL nr 7/1974; K. Pluta-Czachowski: Organizacja Orła Białego, Warszawa 1978 r.

WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

Adwokat Jerzy Skorzyński
23.XI.1913—14.VII.1989

W dniu 14 lipca br. zmarł nagle adwokat Jerzy Skorzyński, pierwszy dziekan Rady Adwokackiej w Radomiu. Powinność tę pełnił przez 10 lat.

Adwokat Jerzy Skorzyński urodził się 23.XI.1913 r. w Radomiu. Po ukończeniu gimnazjum zapisał się na Wydział Prawa i Nauk Społeczno-Ekonomicznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, który ukończył w czerwcu 1935 r., uzyskując dyplom magistra.

Zaraz po ukończeniu studiów został powołany do odbycia służby wojskowej w Szkole Podchorążych Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim. Po odbyciu służby wojskowej uzyskał po wielu staraniach wpis na listę aplikantów sądowych Sądu Apelacyjnego w Lublinie z prawem odbywania aplikacji w Radomiu. Egzamin sędziowski złożył w maju 1939 r., po czym został mianowany asesorem sądowym.

Po wybuchu II wojny światowej został zmobilizowany i uczestniczył w kilku bitwach. Jednostka, w której służył, na skutek przełamania przez Niemców frontu dotarła — cofając się — do Warszawy i w związku z tym Jerzy Skorzyński uczestniczył potem w obronie stolicy. Po jej kapitulacji powrócił do swego miasta Ra-